

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník IX./2017

Číslo 14

5 VECÍ, KTORÉ SA DETI UČIA, AK NEMUSIA ÍSŤ V NEDEĽU NA OMŠU

Naše deti sú ako "špongie" - nasávajú všetko, čo povieme, konáme, ako sa správame. A tak vás všetkých pozývam k úvahe o 5 veciach, ktoré sa naše deti naučia, ak si nenájdeme čas na nedelňu sv. omšu.

1. Boh je dôležitý, ale nie AŽ TAK dôležitý.

Ak tam dokážeme Boha vtesnať, tak super, ale iba vtedy, keď nám to vyhovuje. Futbalové zápasy, dlhšie pospanie si a ... sú dôležitejšie, ako vynaloženie úsilia na to, aby sme s Bohom strávili týždenne aspoň hodinu.

2. Boh v skutočnosti nemyslí úplne vážne, čo hovorí.

Áno, je to prikázanie, aby sme svätili deň Pánov, ale Boh nerozumie tomu, akí sme zaneprázdnení, takže sa môžem slobodne rozhodnúť, čo skutočne týmto prikázaním myslel, a ako to myslí s tými ďalšími.

3. Omša je celá o mne a o tom, čo z toho mám.

Keď nechodíme na omšu, zdá sa, že zabúdame, že účasť na sv. omši buduje Cirkev ako spoločenstvo. Tvoja farnosť možno potrebuje, aby si slúžil ako lektor, aby si spieval v zbere či zbieral príspevky. Vidieť tvoju rodinu v kostole - to môže byť práve tá vec, ktorú potrebuje ten starký vzadu. Môže mu to priniesť kúsok radosti do osamelej nedele. Je

mnoho dôvodov, prečo sme spoločenstvom viery a prečo prichádzame chváliť Pána spoločne.

4. Keď sú veci ťažké alebo nudné, nemusím ich robiť.

Keď nejdeme na omšu a povieme deťom, že je to preto, lebo omša je "nudná" alebo "nič z toho nemáme", naše deti sa naučia, že musíme robiť iba tie veci, ktoré sú zábavné alebo vzrušujúce. Toto jednoducho nie je pravda ani pri viere a ani v bežnom živote. Väčšina ľudí nepovažuje daňové priznanie a chodenie do práce stále za zábavné alebo vzrušujúce, ale musia ho robiť.

5. Môžeme pochybovať o skutočnej prítomnosti Ježiša v Eucharistii a o milostiach, ktoré pochádzajú z jej prijímania.

Ak skutočne veríme, že Ježiš je prítomný v Eucharistii, a že k nám prichádza počas každej sv. omše, prečo by som sa mal od neho držať ďaleko? Rodičia, viem a plne chápem, aké ťažké je vziať vaše deti do kostola. Keď odchádzam z omše, často sa cítim, ako by som práve dobojovala wrestlingový zápas. Je to boj. Ale je to boj hodný bojovania. Neexistuje lepšie miesto na zemi, kam vziať svoje deti, ako k nohám Ježiša. Neexistuje lepšia lekcia, ktorú ich môžeme naučiť, ako to, že majú Boha dávať VŽDY na prvé miesto, nezávisle na tom, čo sa práve deje v našom živote, a aké zložité je ísť na svätú omšu. Verte mi, požehnania a milosti, ktoré sa dostavia aj skrze túto disciplínu, mocne zmenia váš rodinný život.

(autorka: Becky Roach, spracoval: Marek Kunder)

AKO PREŽÍVAŤ NEDEĽU?

Boh nám už v starom zákone daroval nedeľu ako deň pokoja. Daroval nám tento deň zo svojej otcovskej lásky, aby nám v tento deň intenzívnejšie ako inokedy prejavoval svoju lásku. Vyznaniami jeho lásky je popretkávaný každý deň v roku, ale On vedel, že sme ešte veľmi malí a ľahko ich prehliadneme. Preto nám daroval deň pokoja, aby sme mali viac priestoru na ich pozorovanie.

Pre mnohých je nedeľa dňom, kedy nemusia ísť do práce a môžu oddychovať pri televízore. Niektorí radi v nedeľu nakupujú alebo si radi dlhšie pospia. Iní sa zúčastnia sv. omše, prežijú ju mechanicky a viac sa k tomu, čo v kostole počuli, nevracajú. Pre niektorých zas deň pokoja nič neznamená a pracujú tak ako v bežné dni. Akurát s tým rozdielom, že sú viac nervózni a ich srdce je veľmi prázdne. Čo však bolo pôvodným zámerom Pána, keď ustanovil nedeľu? Ktoré veci sa v nedeľu majú alebo nemajú robiť?

Odpoveď na tieto otázky môžeme hľadať u Ducha Svätého. On každého z nás najlepšie poučí o tom, ako máme prežívať nedeľu. Nedeľa je darom od Boha Otca, ktorý má byť prijatý osobne každým srdcom. Pán vie, že nemôžeme všetci prežívať nedeľu rovnako. On dokonca chce, aby každý osobne odkryl tajomstvo nedele spolu s ním. Každé srdce má prežívať nedeľu tak, aby umožnilo Bohu naplniť ho láskou a Božím svetlom. Matka, ktorá má malé deti, prežije nedeľu inak ako rehoľník a Pán to považuje za normálne a prirodzené. On nepotrebuje, aby sme mu obetovali hodiny modlitby. On je šťastný, keď chceme byť s ním a keď si vieme priznať, že sa s ním potrebujeme stretnúť. Má radosť, keď ho hľadáme. Ale to všetko je kvôli nám samým, nie kvôli Nemu. Je to ako keď matka kŕmi novorodenca. Je šťastná, keď jej dieťa pije a keď sa necháva nakŕmiť, lebo vie, že

pokrm, ktorý mu dáva, ho posilní. Vie, že vďaka tomu pokrmu bude jej dieťa žiť. Nechce ho kŕmiť kvôli sebe, ale kŕmi ho kvôli nemu samému. Tak je to aj s nami. Náš Boh nás túži kŕmiť múdrosťou a silou. Jediné On má najväčšiu radosť, keď z neho pijeme. Túži po našej pozornosti a vôli načúvať jeho srdcu. Chce nám povedať tajomstvá, o ktorých ani nesnívame. Jeho túžba je veľká, no On nikdy do ničoho nenúti a je jediný, kto vie čakať. Jeho láska k nám je veľmi veľká, no má k nám úctu a nikdy nás do ničoho netlačí.

Keď nám daroval nedeľu, myslel na spoločné stretnutia s Ním. Myslel na blízkosť srdc, z ktorej bude piť celý svet. Tento deň nám daroval preto, aby sme sa zastavili a vzdali chválu tomu, ktorý nám dáva tak veľa a neustále nás posilňuje. Chcel nám cez našu vďaku darovať ešte viac. Chcel, aby sme pochopili, že všetko, čo od nás žiada, je pre naše posvätenie. On si nič nenecháva pre seba. Všetko, čo mu my vo svojej biede dáme, On používa na posvätenie duší a tohto sveta. Nech nám nikdy nie je zaťažko urobiť niečo pre Ježiša. Nikdy sa tým nechváľme ani o tom nehovoríme s inými. Keď o tom hovoríme, staviame hrubú stenu medzi nás a Ježiša. Tá stena nám potom zabraňuje vidieť ho a my sa dostávame do nebezpečného sebestva, v ktorom vidíme len seba a slabý tieň svojich skutkov, ktorý sa nám môže zdať ako jasný lúč, no pritom je to biedny tieň, ktorý nás odvádza od Ježiša. Slová majú veľkú váhu. Preto sa potrebujeme učiť hovoriť múdro a konať v skrytosti. My sme zvyknutí robiť okolo seba hluk, aby o nás ľudia vedeli, ale čo z toho, že o nás budú vedieť, keď sú rovnako biedni ako my sami?

Pred nedeľou je vždy sobota. Sobota je dňom Panny Márie, ktorá nás počas celého dňa pripravuje na stretnutie s Ježišom v nedeľu. Ona nám pretvára srdce a pomáha nám pozrieť sa na naše hriechy, aby sme o nich vedeli a hovorili o nich s ním.

(dokončenie na nasledujúcej strane)

Aj keď máme v nedeľu povinnosti, ktoré vyplývajú z nášho stavu, robme ich s Ježišom. On pre nás pripravuje množstvo pokladov a túži nám ich vložiť do srdca. Ale často odchádza smutný, lebo nemá možnosť vložiť nám ich do srdca. Sme príliš ustarostení a zaujatí svojimi vecami. Odháňame ho v myšlienkach a nedeľné evanjelium neberieme ako posolstvo do celého týždňa. Preto potom trávime nedeľu ako pohania a obhajujeme sa sami pred sebou, že sme vlastne nič zlé nespravili. Buďme k sebe aj k Bohu úprimní. Modlime sa k Duchu Svätému, aby nás viedol k tým nebeským stretnutiam, po ktorých túži Boh a tiež naša duša. Bez tých stretnutí nebudeme vládať žiť. To nie je daň, ktorú sme dlžní Bohu. Nedeľa a stretnutia s Bohom sú darom pre nás. My mu dávame len náš hriech a biedu. Nič iné nemáme. On nám dáva pokoj, radosť a plnosť života. My dostávame veľa, ale On dostáva len našu biedu. Nikdy ho nezarmucujme tým, že budeme vyratúvať, čo všetko sme dali, lebo

my sme ničím a ak sme aj niečo urobili, bolo to preto, lebo On nám dal milosť. Pán túži stráviť nedeľu s každým z nás, a to originálnym spôsobom. On vie, že každá duša má iné potreby, iné trápenia... Preto každý osobne potrebuje odkryť tajomstvo nedele pre seba samého. Keď ho odkryje, bude schopný prijať všetko, čo je pre neho pripravené a nedeľa pre neho začne mať svätú príchut'. Duch Svätý ho bude učiť, ako nedeľu prežívať, aby bolo naplnené jeho srdce a sním aj tento svet. Všetko, čo je od Pána, má moc posvätiť nielen nás, ale celý svet. Ak pijeme my, skrze nás pije aj Cirkev. Nedeľa nech je dňom, keď sa budeme držať plášťa Panny Márie a budeme sa od nej učiť, ako vzdať chválu Bohu, ako ho oslavovať, ako konať to, čo sa Jemu páči. Nech je nedeľa dňom, kedy Bohu dovolíme, aby nás zvlášť pokryl drahokamami jeho lásky, aby tento svet vedel, že náš Boh žije a chce, aby sme aj my ožili.

(Simona N.)

1. čítanie: Iz 49, 14-15

Žalm: Ž 62, 2-3. 6-7. 8-9b

Ant.: Iba v Bohu spočíň, duša moja.

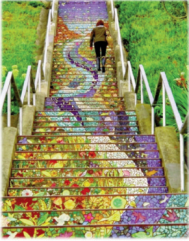
2. čítanie: 1 Kor 4, 1-5

Evanjelium: Mt 6, 24-34

Krátke zamyslenie na evanjelium: Naozaj sa stará Boh o každého alebo nie? Určite je možné si spomenúť na nejednu príbeh o tom, ako sa ten-ktorý dotýčny človek modlil a nič sa nestalo... Dnešné evanjelium ale poukazuje na iný smer uvažovania. Ježiš neodpovedá na otázku, ktoré typy prosieb Boh vypočuje a ako konkrétne. Ale presviedča poslucháčov, že ich Boh neopustí. Otázkou však ostáva, či sa my sami vo svojom živote o Boha opierame. Do akej miery s ním počítame vo svojich plánoch, aby Boh vôbec mohol odpovedať nejakým vypočutím. Boh je v prvom čítaní prirovnávaný k mamičke, ktorá sa stará o svoje nemluvňa. V evanjeliu je nazývaným nebeským Otcom, pre ktorého máme veľkú cenu. Všimnime si, ako Ježiš potrebuje vytknúť zbytočnú starosť človeka o samého seba. Zväzujúca úzkosť o svoj život je často hmlistým výhľadom do ďalekej budúcnosti, ktorý vzbudzuje neistotu a úzkosť. Pán nesľubuje zodpovedanie otáznikov ohľadom budúcnosti. Nehovorí, ako to presne bude. Ale uisťuje, že nezostaneme bez pomoci.

Modlitba žaltára a breviára: 4. týždeň

Skvalitni
svoj
život

ČO TÚŽIME DOSIAHNUŤ?

Zameriavame sa na to, čo je správne? Často si myslíme, že ak získame určitú vec, budeme šťastní. V mnohých prípadoch však zažijeme sklamanie, pretože pocit šťastia sa nedostavil. Skúsenosť učí, že materiálne veci nezaručujú trvalé šťastie. Mnohým ľuďom sa stalo, že uprednostnili kariéru pred všetkým ostatným. Pracovali nadčas, zanedbávali osobné a rodinné vzťahy, a hoci získali bohatstvo, zaplatili zaň cenu osamelosti a podlomeného zdravia. Dobré vzťahy a zdravie podporujú pocit šťastia, preto by sa mali nachádzať na poprednej pozícii v rebríčku hodnôt. Prvoradým cieľom je vytvoriť si blízky, dôverný vzťah s Bohom. Kontakt s Bohom a poslušnosť voči Nemu nás v každom ohľade urobia šťastnejšími, ako si dokážeme predstaviť. Ak je Boh zdrojom života, mohli by sme byť bez Neho šťastní? Ak sa ľudia šplhajú po rebríčku úspechu, a zanedbávajú vzťah s Bohom, môžu sa síce dostať na vrchol, ale zistia, že si ho opreli o nesprávnu budovu. Celý život sa snažili kamsi dostať, a keď sa im to napokon podarilo, zistili, že to miesto nespĺňa ich predstavy. Na vlastnej ceste za šťastím nám veľkú radosť môže urobiť to, keď môžeme urobiť niečo pre iných. Ak je naším cieľom robiť iných šťastnými, Boh nám dá zažiť veľa radosti. Láska k Bohu a k ľuďom je pre nás kľúčom ku každodennému prežívaniu šťastia. Ak je naším cieľom potešiť niekoho iného, prežívame radosť, aj keď sa vyskytnú problémy. Psychologička

Greta Palmerová vraví: „Šťastní sú iba tí, ktorých cieľom je niečo iné, než ich vlastné šťastie... a tým je zlepšenie ľudstva.“ Ježiš o službe iným povedal: „Ak to viete, budete šťastní, keď tak budete konať.“ Jn 13,17.

ČOMU VERÍME?

To, čomu veríme, výrazne ovplyvňuje úroveň šťastia a radosti v našom živote. Verme tomu, že Boh nás miluje a má plán s našimi životmi! Ľudia, ktorým chýba zmysel života a istota, že sú milovaní, bývajú nešťastní. Naš Boh nás miluje a nespúšťa zo zreteľa. Má s nami dobrý plán a chce, aby si splnil úlohu, ktorú nám zveril. Veríme, že sa aj náš život môže zmeniť bez ohľadu na aktuálne okolnosti? Ľudia, ktorí majú nádej, patria k najšťastnejším na zemi. Nádej má veľkú moc. „A nielen to: chválim sa aj súženiami, veď vieme, že súženie prináša trpezlivosť, trpezlivosť osvedčenú čnosť a osvedčená čnosť zasa nádej. A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.“ (Rim 5, 3-5) Ak uveríme, že súženia upevňujú charakter, môžeme dúfať a prežívať radosť aj uprostred nich. Ľudia, ktorí s šťastím bez ohľadu na okolnosti, sú skutočne silní. Čo ak niektoré z našich presvedčení oslabujú náš pocit šťastia? Dôverujeme Bohu vo všetkom? V Liste Rimanom 15,13 sa píše, že radosť a pokoj pochádzajú z viery. Čo si myslíme sami o sebe? Ak veríme tomu, že sme bezcenné nuly, ktoré nikto nemá rád, a že na zmenu je už príliš neskoro, zmeňme tento názor čo najskôr. Uverme tomu, čo Boh hovorí o nás v Biblii, nie tomu, čo nám iné povedali alebo čo nám nahovárajú pocity. Zmeňme svojej myslenie, aby sme prežívali viac radosti.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Meyer, J.: Od zlovykov k dobrým návykom

PRÍBEHY

PÄŤ MINÚT

Na detskom ihrisku si vedľa akéhosi muža sadla na lavičku žena.

„Tam sa hrá môj syn,“ povedala a ukázala na malého chlapca v červenom svetri, ktorý sa šmýkal na šmyklávke.

„Máte rozkošného chlapčeka,“ povedal jej muž. „Ten chlapec v modrom svetri na hojdačke, to je môj syn.“ Potom sa pozrel na hodinky a zavolať na svojho syna: „Tomáš čo povieš, keby sme už išli?“

Ale Tomáš prosil: „Ešte päť minút, ocko. Už len päť minút.“

Muž sa usmial a povedal: „Tak dobre.“

„Vidím, že ste veľmi trpezlivý otec, zareagovala žena. Muž sa usmial a povedal: „Môjho staršieho syna zrazil pred rokom opitý vodič, keď sa tu neďaleko bicykloval. Rád by som mu venoval viac času, ale už to nie je možné. Ako rád by som s ním bol ešte aspoň päť minút. Slúbil som si, že tú istú chybu neurobím pri Tomášovi. S radosťou budem ešte päť minút sledovať, ako sa hojdá.“

UČITEĽKA

Jeden profesor dal študentom absolventského ročníka úlohu: „Pôjdete do

okrajových štvrtí mesta a vyberiete dvesto chlapcov vo veku 12 až 16 rokov. Preskúmate ich rodinné pozadie, minulosť a prostredie, v ktorom žijú. Na základe získaných poznatkov skúsate predpovedať, aké šance majú do budúcnosti.“

Študenti získali všetky potrebné informácie. Na základe dôsledného vyhodnotenia zhromaždených faktov a po dlhom zvažovaní dospeli k záveru, že 90 percent z týchto chlapcov nemá veľkú šancu uplatniť sa v živote a pravdepodobne skoční vo väzení.

Po 25 rokoch dostala ďalšia skupina absolventov úlohu zistiť, ako sa táto prognóza splnila. Z pôvodných 200 skúmaných chlapcov sa im podarilo stretnúť so 180. Na veľké prekvapenie zistili, že vo väzení boli len štyria z nich.

Ako je to možné? Zúčastnení na tomto prieskume uviedli: „Mali sme jednu výbornú učiteľku.“ Pri hlbšom skúmaní zistili, že vo väčšine prípadov išlo o tú istú ženu.

Rozhodli sa nájsť a osloviť dotyčnú učiteľku. Ako dokázala tak veľmi ovplyvniť tieto deti? Čo také urobila, že si ju títo chlapci zapamätali?

Keď sa jej na to spýtali, odpovedala: „Neviem. Viem len to, že som ich mala naozaj rada. Veľmi mi na nich záležalo.“

*Aby sa stala ruža ružou, potrebuje slnko.
Aby sa stal človek človekom, potrebuje lásku.*

Hillarius

(A. Sabolová, ml.)

Zdroj: Každý má šancu, Marcela a Stanislav Bielikovci

POĎAKOVANIE

Rod. Jakuba Vardžika za darovanie vianočného stromčeka do nového kostola.

Františkovi Banikovi ml. za nastavovanie novej ozvučovacej techniky pre spevácke zbory a kostol.

Nech vám to náš dobrotivý Boh odplatí tam, kde to najviac uzná za vhodné.

Salezián Titus Zeman odsúdený komunistami je už len krok od blahorečenia

Vatikán 21. februára (TK KBS) V utorok 21. februára 2017 na riadnom zasadnutí komisie kardinálov a biskupov na Kongregácii pre kauzy svätých vo Vatikáne bola prerokovaná

kauza slovenského saleziána Titusa Zemana. Komisie vyjadrili svoju pozitívnu mienku o mučeníctve Božieho služobníka, čím sa tento proces blahorečenia dona Titusa dostal ku svojmu završeniu. Posledný krok urobí pápež František, keď mu budú predložené všetky materiály kauzy a on rozhodne o blahorečení slovenského saleziána.

„Tento veľmi dôležitý moment pre našu saleziánsku rehoľu a pre celú Cirkev nám pripomína veľkú hodnotu života prežitého radikálne. Prijímame naozaj s radosťou tento dar a chceme viac poznávať Titusovo svedectvo, vzývať ho o príhovor a nasledovať jeho apoštolské zanietenie,“ povedal ku udalosti generálny postulátor Saleziánov don Bosca v Ríme don Pierluigi Cameroni.

Zasadnutie komisie kardinálov a biskupov vo Vatikáne sa konalo práve v čase, keď v dňoch 20.-22. februára pripadá 65 rokov od monsterprocesu komunistického režimu proti Titusovi Zemanovi a 19 spoločníkom. Saleziáni don Bosca, Ústav pamäti národa a Konfederácia politických väzňov Slovenska si tento monsterproces pripomínajú v stredu 22. februára o 15.30 h, spomienkovým podujatím pred budovou Krajského súdu v Bratislave a následne v stredisku saleziánov na Miletičovej ulici.

Salezián kňaz Titus Zeman sa narodil v Bratislave-Vajnoroch 4. januára 1915. Ako 25-ročný sa stal saleziánskym kňazom a pôsobil ako kaplán, školský radca a profesor chémie. Po tom, ako komunistický režim 13. apríla 1950 zrušil mužské kláštory, Titus Zeman zorganizoval a viedol tri ilegálne prechody do Talianska. Pri nich sprevádzal najmä mladých saleziánov bohoslovcov, aby tam mohli doštudovať a stať sa kňazmi. Tretí prechod 9. apríla 1951 sa pre rozvodnenú rieku Moravu nevydaril. Titus Zeman aj ďalší účastníci výpravy boli zatknutí a následne vypočúvaní.

Titus bol pri výsluchoch kruto mučený a napokon odsúdený na 25 rokov väzenia. Po 13 rokoch väzenia ho roku 1964 podmienčne prepustili. O päť rokov na následky mučenia a väzenia zomrel v Bratislave, 8. januára 1969. (dodala Anna Sabolová ml.)

DODATOČNÉ OZNAMY

Jarná zbierka na charitu: Na budúcu nedeľu - 1. pôstnu bude tzv. jarná zbierka na charitu. Už vopred Pán Boh zaplať za všetky vaše milodary.

Zbierka na kostolné potreby: Chcem poprosiť všetkých, ktorí by ešte chceli prispieť na kostolné potreby, aby boli takí dobrí to urobiť v tomto týždni kvôli konečnému vyúčtovaniu.

Cesta do Fatimy: Od piatku by som mal letieť do Fatimy do stredy budúceho týždňa, čiže tu nebudem a preto sa vo všetkom obracajte na o. Antona. Zároveň odpadne aj mládežnícka sv. omša a v stredu detská kvôli Popolcovej strede. Buďte si istí, že na vás budem myslieť vo Fatime a modliť sa za vás ako aj za všetky úmysly v krabici, ktorá je tu pred obetným stolom. A vopred veľmi pekne ďakujem takisto za vaše modlitby.

Farské oznamy

V ČASE OD 27.02.2017 DO 05.03.2017

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni 5.3. -11.3. vedie modlitby pred sv. omšami p. Magdaléna Diľová.

Nácvik detského zboru: Nácvik detského speváckeho zboru na budúcu sobotu 4.3. v pastoračnom centre bude klasicky o 13³⁰. Všetky decká sú srdečne pozvané.

Celodenná poklona: V utorok 28.2. bude tu v novom kostole celodenná zmierna poklona Najsv. Sviatosti Oltárnej v rámci konca fašiangov. Pozývam vás na ňu v ktorúkoľvek hodinu počas dňa od rána po sv. omši od 7¹⁵ do večera do 19⁰⁰. Na stolíku v kostole vedľa farského časopisu máte papier, na ktorý sa môžete napísať, v ktorom čase by ste si zobrali na starosť službu svojej prítomnosti pri Sviatosti Oltárnej. Je to podelené po polhodine a ďakujem veľmi pekne už vopred za vašu ochotu.

Popolcová streda: Popolcovou stredou v tomto týždni začíname pôstne obdobie. Udeľovanie popola bude pri každej sv. omši a na Popolcovú stredu je prísny pôst, to znamená je možné jesť iba 3x, z toho iba raz dosýta a nie mäsitý pokrm.

Krížové cesty: Keďže začína v stredu pôstne obdobie, tak už v nedeľu namiesto poobedňajšej pobožnosti sv. ruženca budú krížové cesty.

Úcta k bl. sr. Zdenke: V pondelok vás pozývam opäť na konci mesiaca k úcte bl. sr. Zdenky pri sv. omši s príhovorom zameraným na jednotlivé zvolania v litániách a s krátkou adoráciou po sv. omši. Zároveň potom bude pokračovať tichá adorácia klasicky do 19³⁰.

Sv. omše v stredu a v piatok ráno o 6.30 hod.: V stredu ako aj v piatok budú sv. omše ráno o 6³⁰ - čiže na Popolcovú stredu a 1. piatok kvôli pracujúcim a pretože je taký skorý čas, tak budú v novom kostole FPM a nie v starom sv. JaA.

Prvá sobota v mesiaci: Na 1. sobotu v mesiaci bude ranný program posunutý o hodinu. Deviatnik k FPM začne o 8⁰⁰ a sv. omša bude o 9⁰⁰ a budeme mať hostí - celý autobus a ešte viac veriacich z Raslavíc na čele s ich duchovným otcom Ivom Jakubíkom, ktorý bude aj slúžiť sv. omšu. Prídu k nám na púť z titulu 100. výročia Fatimy, takže vás všetkých srdečne pozývam takisto.

Sv. spoveď: V tomto týždni, keďže je prvopiatkový týždeň, tak budeme spovedať klasicky od pondelka do piatku hodinu pred večernými sv. omšami, čiže od 17⁰⁰. Pri ranných sv. omšiach budeme spovedať podľa potreby.

Sv. spoveď chorých: Chorých budeme navštevovať klasicky v piatok od 9⁰⁰. Prosím vás, nahláste ich v sakristii.

Rozpis lektorov:

Popolcová streda: 16.00 hod. - rod. J. Fenika, 18.30 hod. - rod. Poláková;

1. pôstna nedeľa: 8.00 hod. - rod. Kľučárová, 10.00 hod. - rod. Čechova, 18.30 hod. - p. Fincický - p. Majerčín.

PONDELOK <i>Úcta k bl. sr. Zdenke</i>	27.02.2017	Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 18 ⁴⁵
UTOROK	28.02.2017	Sv. omša: 6 ³⁰ (T+K) Celodenná poklona: 7 ¹⁵ - 19 ⁰⁰ <i>na konci fašiangov</i>
STREDA POPOLCOVÁ STREDA - Pôst a zdržovanie sa mäsitého pokrmu - deň pokánia	01.03.2017	Sv. omša: 6 ³⁰ (T) Sv. omša: 16 ⁰⁰ (K) Sv. omša: 18 ³⁰ (K)
ŠTVRTOK	02.03.2017	Poklona Sv. Oltárnej: 17 ⁰⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ (T+K)
PIATOK <i>1. piatok v mesiaci k úcte BSJ</i>	03.03.2017	Sv. omša: 6 ³⁰ (K) Sv. omša: 18 ⁰⁰ (T)
SOBOTA <i>1. sobota v mesiaci k úcte Panny Márie</i>	04.03.2017	Deviatnik k FPM: 8 ⁰⁰ Sv. omša: 9 ⁰⁰ (Ivo Jakubík) Sv. omša: 18 ⁰⁰ (T)
NEDEĽA 1. PÔSTNA NEDEĽA	05.03.2017	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (T) Sv. omša: 10 ⁰⁰ (T) Križová cesta : 14 ³⁰ <i>výmena tajomstiev</i> Sv. omša: 18 ³⁰ (T) <i>kostol JaA</i>

„Niet väčšieho nešťastia, ako keď sa človek začne báť pravdy, aby ho neusvedčila.“
(Blaise Pascal)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok** do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.